

машғулиятҳои амалӣ (кори мустақилона бо омӯзгор); 2) кори мустақилонаи донишҷӯён (КМД).

Натиҷаи таҳқиқот ва муҳокимаи онҳо. Тағйир додани шароити баҳодихии донишҷӯён дар доираи системаи таҳсилоти Болонӣ боздиди усулҳои гузаронидани дарсҳои амалии курси гистологияро талаб мекунад. Ҳар як машғулияти амалии фанни гистология аз марҳилаҳои зерин иборат аст: 1) омӯзиши пешакии мустақилонаи донишҷӯ аз рӯи фасли дахлдори китоби дарсӣ ва лексияҳо, кори мустақилонаи донишҷӯён (КМД); 2) санҷиши азхудкунии мавод аз тарафи омӯзгор; 3) аз ҷониби донишҷӯён омӯзиши мустақилонаи мустаҳзарҳои гистологӣ дар зери микроскоп; 4) кашидани мустаҳзарҳои гистологӣ аз тарафи донишҷӯён бо нишон додани ҳамаи қисматҳои он дар албомҳои алоҳида (КМРО).

Баҳодихии дониши донишҷӯён дар 3 марҳила: 1) **назорати ҷорӣ** - ҳамаи намудҳои кори таълимӣ (аудиторӣ ва ғайриаудиторӣ — КМРО, КМД) ба назар гирифта мешаванд; 2) **назорати фосолавӣ (рейтинг)** - дар давоми се-

местр на камтар аз 2 маротиба дар кафедра дар шакли тестҳо ва вазифаҳои вазъиятӣ гузаронида мешавад; 3) **назорати ҷамъбасти** - пас аз хатми фанни таълимӣ дар семестри 3-юми курси 2 дар кафедра дар шакли супурдани имтиҳонҳо аз фанни гистология сурат мегирад.

Хулоса: 1. Барои ба даст овардани рейтингҳои баланди инфиродӣ ва умумии хонандагон алгоритми оптималии гузаронидани дарси амалиро риоя кардан лозим аст, ки он аз ҷониби омӯзгор пешниҳоди маводро бо назардошти хатмии сатҳи асосии омодагии хонандагон дар назар дорад.

2. Истифодаи назорати 3-марҳилавӣ (ҷорӣ, фосолавӣ ва ҷамъбасти) имкони пурраи онро медиҳад, ки мутобиқати дониш, маҳорат ва таҷрибаи гирифтаи донишҷӯён дар ин фан пурра баҳо дода, дар раванди таълим технологияҳои муносири инноватсионӣ васеъ ҷорӣ хоҳад шуд, ки аз тарафи донишқада захираҳои он дода мешавад.

Калидвожаҳо: низомии кредитӣ-модуль, баҳодихии донишҷӯён, гистология, кори мустақилона.

УДК 93;342.538;341.37(575.3)

Б. Баротов

АҲАМИЯТИ ИҶЛОСИЯ ДАР ТАҲКИМ ВА УСТУВОРИИ ДАВЛАТДОРИИ ТОҶИҚОН

MTF “Донишқадаи тиббӣ-иҷтимоии Тоҷикистон”

Баротов Баҳодур – и.в. ассистенти кафедраи фанҳои ҷомеашиносии MTF-“Донишқадаи тиббӣ-иҷтимоии Тоҷикистон”, Email: bahodurbarotov96@gmail.com. Телефон: (+992)887777843

Мақсади таҳқиқот. Иҷлосияи XVI-уми Шӯрои Олии Ҷумҳурии Тоҷикистон фазои нави сиёсӣ буда, дар таърихи миллати тоҷик саҳифаи наvero боз намуд. 16-уми ноябри соли 1992 дар Қасри Арбоби шаҳри Хуҷанди бостонӣ баргузор гардидани Иҷлосияи 16-уми Шӯрои Олии Ҷумҳурии Тоҷикистон (даъвати дувоздаҳум) беҳтарин ва муҳимтарин амал баҳри рушди Истиқлолияти кишвар мебошад. Ин иҷлосия ва асноди ҳуқуқии он дар ҳифзи давлатдорӣ миллӣ ва инкишофи ниҳодҳои демократӣ дар Тоҷикистон нақши муайянкунанда бозид.

Мавод ва усулҳои таҳқиқот. Дар таҳқиқот равиши ҷамаҷонибаи таҳлилӣ ва инчунин баррасии адабиёт ва таҳқиқотҳои қабли дар ин соҳа истифода бурда шудааст. Асосгузори сулҳу ваҳдати миллӣ – Пешвои миллат, Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон, муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон ҳанӯз соли 1992 нақш ва мавқеи Иҷлосияро ба сифати рӯйдоди сарнавиштсози миллат муайянро намуданд, зеро он дар кишвар гардиши куллиро ба вуҷуд овард. Маҳз дар Иҷлосияи тақдирсози мазкур муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон аз ҷониби намояндагони мардумӣ кишвар ба ҳайси Раиси Шӯрои Олии Ҷумҳурии Тоҷикистон интихоб гардида, ҳамзамон ваколати Сардори Давлат ба он кас дода шуд. Ба ўҳдаи Сардори давлат таъмини ҳуқуқ ва озодиҳои шаҳрвандон, Конститутсия ва қонунҳои Ҷумҳурии Тоҷикистон вогузор гардид. Сиёсати хирадмандонаи Пешвои муаззами миллат назми ҷомеаро ба вуҷуд оварда, мардумро ба ояндаи дурахшон бовар кунонид.

Натиҷаҳои таҳқиқот ва муҳокимаи онҳо. Иҷлосияи XVI-уми Шӯрои Олии Ҷумҳурии Тоҷикистон фазои нави сиёсӣ буда, дар таърихи миллати тоҷик саҳифаи наvero боз намуд. 16-уми ноябри соли 1992 дар Қасри Арбоби шаҳри Хуҷанди бостонӣ баргузор гардидани Иҷлосияи 16-уми Шӯрои Олии Ҷумҳурии Тоҷикистон (даъвати дувоздаҳум) беҳтарин ва муҳимтарин амал баҳри рушди Истиқлолияти кишвар мебошад. Иҷлосия ва асноди ҳуқуқии он дар ҳифзи давлатдорӣ миллӣ ва инкишофи ниҳодҳои демократӣ дар Тоҷикистон нақши муайянкунанда бозид. [4].

Хулоса. низоми нави давлатдорӣ, ки Президенти мамлакат дар натиҷаи ислоҳоти конститутсионӣ ва низоми қонунгузори тарҳрезӣ намуд, ки барои озодиҳои инсон ва ҷомеа муҳим ва заминаҳои воқеӣ муҳайё карданд. Ҳамзамон, бо озодиҳои андеша, вичдон, ва раёи иродат, озодиҳои фаъолиятҳои иқтисодӣ барои дар як шаҳрванд фароҳам оварда шуд. Озодиҳои инсон ва бузурдошти ҳуқуқҳои у бо бунёдгузорӣ ва тақмили ниҳодҳои муносиби умумии сиёсӣ, иҷтимоӣ ва фарҳангии ҷомеаи тоҷиконро ба дарёфти Истиқлолияти миллии, ки орзуву омили ҷаҳди насаи ин қавми муаззам буд, тавфиқ бахшид. Озодиҳои инсон, истиқлолияти миллат ва давлатдорӣ миллии, ки Президент ҳануз дар поёни соли 1992 ҳадафи олии худ эълон дошта буд, бо заҳмати шабонарузии у ва пайравии содиқонаи фарзандони бонангу номуси Ватан пойдор гардид.

Калимаҳои калидӣ: Ҷумҳурии Тоҷикистон, таърих, иҷлосияи тақдирсоз, вазъияти сиёсӣ, Шӯрои Оли, миллат, ҳокимият, ваҳдат, сулҳу субот.

B. Barotov

THE SIGNIFICANCE OF THE FUTUAL 16TH SESSION IN THE STRENGTHENING AND STABILITY OF THE GOVERNMENT OF TAJIK

Barotov Bahodur – e.f. assistant of the Departments of Humanities “Medical and Social Institute of Tajikistan”. E-mail: bahodurbarotov96@gmail.com; Tel: (+992) 887777843

Purpose of the study. The 16th session of the Supreme Council of the Republic of Tajikistan was a new political space and opened a new page in the history of the Tajik nation. On November 16,

1992, the 16th session of the Supreme Council of the Republic of Tajikistan (the twelfth convocation) held in the Arbobi Palace in the ancient city of Khujand is the best and most important action for the development of the country's independence. This session and its legal documents played a decisive role in the protection of national statehood and the development of democratic institutions in Tajikistan.

Research materials and methods.. In the study, a comprehensive analytical approach was used, as well as a review of literature and previous studies in this field. The founder of peace and national unity - the leader of the nation, the President of the Republic of Tajikistan, Honorable Emomali Rahmon, as early as 1992, defined the role and position of the Session as an event that shaped the destiny of the nation, because it created a revolution in the country.

The results of the study and their discussion.. The 16th session of the Supreme Council of the Republic of Tajikistan was a new political space and opened a new page in the history of the Tajik nation. On November 16, 1992, the 16th session of the Supreme Council of the Republic of Tajikistan (the twelfth convocation) held in the Arbobi Palace in the ancient city of Khujand is the best and most important action for the development of the country's independence. This session and its legal documents played a decisive role in the protection of national statehood and the development of democratic institutions in Tajikistan.

Conclusion. The new state system, which was designed by the President of the country as a result of the constitutional reforms and the legislative system, created an environment and a real basis for the freedom of man and society. Along with the freedom of thought, conscience, and will, the freedom of economic activities was created for a citizen.

Keywords: Republic of Tajikistan, history, session, reconciliation, political circumstances, she Supreme Council, nation, power, unity.

Муҳиммият. Асосгузори сулҳу ваҳдати миллӣ – Пешвои миллат, Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон, муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон ҳанӯз соли 1992 нақш ва мавқеи Иҷлосияро ба сифати рӯйдоди сарнавиштсози миллат муайян намуданд, зеро он дар кишвар гардиши куллиеро ба вучуд овард. Маҳз дар Иҷлосияи тақдирсози мазкур муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон аз ҷониби намояндагони мардуми кишвар ба ҳайси Раиси Шӯрои Олии Ҷумҳурии Тоҷикистон интихоб гардида, ҳамзамон ваколати сардори давлат ба он кас дода шуд. Ба ӯҳдаи сардори давлат таъмини ҳуқуқ ва озодиҳои шаҳрвандон, Конститутсия ва қонунҳои Ҷумҳурии Тоҷикистон вогузор гардид. Сиёсати хирадмандонаи Пешвои муаззами миллат назми

ҷомеаро ба вучуд оварда, мардумро ба ояндаи дурахшон бовар кунонид [5].

Зеро аз рӯзи аввали ба вазифа шурӯъ кардан ба мардуми шарафманди Тоҷикистон мурочиат намуда, ҷунин иброз доштанд, ки «Ман ба ҳар яки Шумо дар давраи барои Ватан хеле душвор мурочиат карда, ба ақлу заковати Шумо, ки ворисони фарзандони барӯманди миллати тоҷик ҳастед, бовар мекунам. Ман қасам ёд мекунам, ки тамоми донишу таҷрибаамро барои дар ҳар хона ва ҳар оила барқарор шудани сулҳ равона карда, барои гул-гулшукуфии Ватани азизам садоқатмандона меҳнат мекунам. Барои ноил шудан ба ин нияти муқаддас, агар лозим шавад қон нисор мекунам, чунки ман ба ояндаи неки Ватанам ва ҳаёти

хушбахтонаи халқи азияткашидаам бо-вар дорам».

Мақсади таҳқиқот. Дар ин мақола вазъи сиёсӣ ва иҷтимоии Ҷумҳурии Тоҷикистон дар солҳои 90-уми садаи 20 баррасӣ шудааст. Дар бораи вазъияти душвору вазнини халқи тоҷик ва сабабҳои асосии ба вучуд омадани сессияи таърихӣ 16-ум маълумоти мухтасар дода мешавад. Таъкид мешавад, ки чӣ гуна ба сари қудрат омадани Пешвои миллат, Асосгузори сулҳу ваҳдати Ҷумҳурии Тоҷикистон мухтарам Эмомалӣ Раҳмон ва даъвати ӯ ба сулҳу ваҳдат мебошад.

Воқеан ҳам Пешвои тоҷикони ҷаҳон мухтарам Эмомалӣ Раҳмон бар савганди худ содиқ монда, барои ба даст овардани сулҳи тоҷикон нахуст дасти мардонагии худро ба сӯи муҳолифини ҳукумат дароз карда, сулҳи ҷовидонаи тоҷиконро ба даст оварданд. Барҳақ, тамоми нерӯву ғайрат ва ҳам ҳастияшонро барои ояндаи дурахшони Ватан, пойдо-рии сулҳу субот, ваҳдати миллӣ ва зиндагии пурсаодати халқи азизашон сарф намуданд, ки имрӯзҳо халқи Тоҷикистон дар фазои сулҳу оромӣ умр ба сар бурда истодаанд [3].

Мавод ва усулҳои тадқиқот. Пешвои муаззами миллат, мухтарам Эмомалӣ Раҳмон буданд, ки халқаҳои аз ҳам гусастаи Тоҷикистонро ба занҷираи мустаҳками иттиҳод пайвастанд, миллати азияткашидаи тоҷиконро аз вартаи ҳалокат ва нобудӣ ба раҳой оварданд, як меҳани соҳибистиклолу воҳид эъмор карданд ва худ девору қалъа ва бораи Тоҷикистон гардиданд.

Натиҷаҳои таҳқиқот ва муҳоки-маи онҳо. Маҳз бо шарофати иҷлосияи

мазкур Ҷумҳурии Тоҷикистон пас аз ба даст овардани истиқлолият бо роҳи райъпурсии умумихалқӣ Қонуни асо-сии кишварро таҳия ва қабул намуд. Конститутсияи Ҷумҳурии Тоҷикистон самтҳои асосии пешрафти ҳокимияти давлатӣ ва таъмини ҳуқуқу озодиҳои инсонро шаҳрвандро мушаххас муайян намудааст.

Ин ҳуҷҷатҳои муҳим ва қабули Қонун “Дар бораи гурезагон”, ки ба онҳо амнияти шахсӣ ва ёрии моддиву имтиёзҳои имконпазирро кафолат ме-доданд, бори дигар собит сохтанд, ки роҳбарияти нави Ҳукумати Тоҷикистон бо сарвари Эмомалӣ Раҳмон тарафдо-ри сулҳу орош аст ва баҳри сохтани ҷомеаи ҳуқуқбунёду демократӣ азму та-лош дорад ва ҳимояи шарафи инсонии ҳар фардро вазифаи аввалиндараҷаи худ медонад. [1]

Эъломияи Истиқлолияти давлатии Тоҷикистон аст, ки соли 1991 дар ҷа-ридаи айём интишор гардид. Чун аз сарҳади шинохти лугавии мафҳуми истиқлолият фаротар меравем ва аслу моҳияти онро дар матни сарнавишти таърихӣ кавму миллатҳо ба анде-ша меоварем, дармеебем, ки эъломи истиқлолият ва касби соҳибхитиёрии сиёсӣ иқтисоди ҷаҳат оғози рисолати сангинест, ки бо тарҳандози, ташаккул ва рушди низоми усулан ҷадиди сиё-си ва ниҳодҳои умури ҷамъияти давра ба давра мазмун ва моҳияти ҳақиқии худро мукамал месозад. Истилохо-те аз қабилҳои «истиқлолияти давлатӣ», «истиқлоли сиёсӣ», «истиқлолияти иқтисодӣ», «истиқлолияти фарҳангӣ», «истиқлолияти энергетикӣ» ва ғайра дар луготи тафаккури сиёсӣ роиҷ гардида,

дар рахгузори вокеияти имруза аз чузъ то ба кули зиндагии мардум рох ва нуфуз пайдо кардааст. [2].

Таърихи кунунии тоҷикон аз ҳар самте, ки ба он нигарем ва аз пойгоҳи ҳар масъалае, ки ба таҳкии он ручуъ намоем, бо касби истиқлолияти мамлакат пайванд мегирад. Истиқлолият сарманшаи ҷаҳони имрузаи миллати тоҷик аст, ки дар ниҳод худ ҳадафҳои олии милли, таърихи ва инсонии мардумро асолат бахшид. Дар замоне, ки давлати абадқудрати Шурави вопасин рузҳои худро ба сар мебурд ва дар саросари каламрави он оташи низоъҳои сиёси аланга мезад, Иҷлосияи дувуми Шурои Олии Ҷумҳурии Тоҷикистон (даъвати дувоздахум), дар таърихи 24 августи соли 1990 Эъломияи Истиқлолияти Ҷумҳурии Тоҷикистонро пазируфт ва дар сарнавишти Тоҷикистон марҳилаи тозаи таърихро ифтидох, бахшид [6].

Аввалин сухани Эмомалӣ Раҳмон дар мақоми Раиси Шурои Оли ва Сарвари давлати Тоҷикистон «Ман ба Шумо сулҳ, меоварам... Мо ҳама бояд ёру бародар бошем» паёме рушан аз хираду заковати халқ буд, ки дар фитрат ва дилу нияти поки фарзанди арҷманди баргузидааш таҷассум ёфта буд. Дар ин ибороти софу сода, ки дар фазои ғуборолуди яъсу ноумедихо бо ихлосу муҳаббат, бо имону эътиқод садо дод, як ҷаҳон маъни ва калиди кушоиши ҳама уқдаву мушқилот нухуфта буд. Гардиши айём, ки фарҳанги сулҳ дар ниҳоди маънави, ҷаҳоншиносии ва иродати ахлоқиву инсонии Эмомали Раҳмон асли зиндагисозе аст, ки дар рисолат ва сиёсати давлатдорӣ у мувоҷизату оромишро дар вучуди ҳар инсон,

дар ҳастии ҷамъият ва дар муносиботу муомилот бо қавму миллатҳои дигар меҳвари ҳама пирузиҳо ва пиндорҳои нек ба шумор меоварад. Замоне, ки намояндагони мардуми Тоҷикистон Эмомали Раҳмонро ба маснади Роҳбари Тоҷикистон пазируфтанд, у ҳамаги 40 сол дошт ва дар миёни роҳбарони кишварҳои собик Шурави ва ҷаҳон ҷавонтарин чехраи сиёсии тирози аввал буд. Зухури Эмомалӣ Раҳмон дурахши истеъдоди нодире буд, ки аз вучуди ин мардум ва ин марзу бум берун омад ва ҷумлаи фазилатхояшро, ки қаблан ёд кардем, дар вусъати ҳадафҳои олии милли анғезиш дод ва қудрати амал ато намуд. Бо хидояти хирадмандонаи Эмомалӣ Раҳмон халқи Тоҷикистон бо эҳтиром гузоштан ба озоди, ҳуқуқи инсон ва шаҳрванд ба масобаи арзишҳои аслии башари ва бо ҳадафи демократисозии ҷомеа ва бунёди давлати соҳибхитӣ, демократи, ҳуқуқбунёд, дуняви ва ягона марҳилаи тозаи қонунгузориро дар каламрави кишвари хеш асос гузошт. Истиқлолият сарманшаи ҷаҳони имрузаи миллати тоҷик аст, ки дар ниҳоди худ ҳадафҳои олии милли, таърихи ва инсонии мардумро асолат бахшид.

Дар замоне, ки давлати абадқудрати Шурави вопасин рузҳои худро ба сар мебурд ва дар саросари каламрави он оташи низоъҳои сиёси аланга мезад, Иҷлосияи дувуми Шурои Олии Ҷумҳурии Тоҷикистон (даъвати дувоздахум), дар таърихи 24 августи соли 1990 Эъломияи Истиқлолияти Ҷумҳурии Тоҷикистонро пазируфт ва дар сарнавишти Тоҷикистон марҳилаи тозаи таърихро ифтидох, бахшид. (Дар

Иҷлосияи шонздаҳуми Шурои Оли Қонунҳои Ҷумҳурии Тоҷикистон «Дар бораи парчами давлатии Тоҷикистон», «Дар хусуси тасдиқи Низомномаи Нишони давлатии Ҷумҳурии Тоҷикистон» қабул гардиданд ва фаёолияти Эмомали Раҳмон ба хайси роҳбари макоми олии қонунгузории кишвар ва Раёсати олии мамлакат бо тасдиқи ду ҷуғрофияи муқаддаси давлати навини тоҷикон ва бо табрикотӣ гарму ифтихорангези Эмомали Раҳмон ОҶОЗ ёфт, ки рамзи амиқу пурмаъно дошт. Бо гузашти солҳо дар тақвими давлати соҳибистиклоли Тоҷикистон ҷашни ҳумоне бо номи «Рузи Парчам» ба пайдо омад ва соли 2009 дар саросари кишвар бо шукуди ҳоса таҷлил гардид.

Президенти мамлакат бо ёдовари аз он рузгори таърихи дар паёми табрикии худ изҳор дошт, ки «Чанд руз пеш аз ин, дар суҳанронии худ ба ифтихори ҷашни 15-солагии қабули Конституцияи Тоҷикистон, ки дар он Парчам, Нишон ва Суруди милли ҳамчун рамзҳои асосии давлат ва нишонаҳои соҳибхитиярии давлату миллат эълон шудаанд, изҳор карда будам, ки бо истифода аз ҳукуки ташаббуси қонунгузории Президент доир ба муқаррар намудани Рузи Парчами Ҷумҳурии Тоҷикистон лоиҳаи қонуни дахлдорро ба парламенти мамлакат пешниҳод намудам. Боиси қаноатмандист, ки ба наздики қонуни мазкур қабул гардид ва мутобики он мо акнун имкон пайдо кардем, ки минбаъд ҳар сол Рузи Парчами давлатиро, ки 24-уми ноябри соли 1992 аз ҷониби Шурои Олии Ҷумҳурии Тоҷикистон тасдиқ гардида буд, бо ифтихору сар-

баланди аз давлату давлатдорӣ миллати тамадам сози худ таҷлил намоем» Конституцияи Ҷумҳурии Тоҷикистон бо эътирофу сабти соҳибхитиярии мардуми Тоҷикистон шуруъ шудааст. Муқаддимаи Конституция бо суҳанони «Мо, халқи Тоҷикистон, ... ҳамин Конституцияро қабул ва эълон менамоем» оғоз меёбад. Мувофиқи ин ҳидояти Конституция (Сарқонун) халқи Тоҷикистон бо назардошти воқеияти таърихи сарнавишти ҳудро муайян кард ва давлатдорӣ ҳудро тақвият бахшид. Ин матлаб дар моддаи 6 Конституция хусусияти меъёри касб намуда, халқ ба сифати «баёнғари соҳибхитияри ва сарчашмаи ягонаи ҳокимияти давлати» эътироф шудааст.

Хулоса. низоми нави давлатдори, ки Президенти мамлакат дар натиҷаи ислоҳоти конституцияи ва низоми қонунгузори тарҳрези намуд, барои озодии инсон ва ҷомеа муҳит ва заминаҳои воқеӣ муҳайё карданд. Ҳамзамон бо озодии андеша, вичдон, ва раёю иродат, озодии фаёолиятҳои иқтисоди барои дар як шаҳрванд фароҳам оварда шуд. Озодии инсон ва бузурдошти ҳуқуқҳои у бо бунёдгузори ва тақмили ниҳодҳои муносиби умуми сиёси, иҷтимоӣ ва фарҳанги ҷомеаи тоҷиконро ба дарёфти Истиқлолияти милли, ки орзуву омили ҷандинасраи ин қавми муаззам буд, тавфиқ бахшид. Озодии инсон, истиқлолияти миллат ва давлатдорӣ милли, ки Президент ҳануз дар поёни соли 1992 ҳадафи олии худ эълон дошта буд, бо заҳмати шабонарузии у ва пайравии содиқонаи фарзандони бонангу номуси Ватан пойдор гардид.

АДАБИЁТ

1. Эмомалӣ Раҳмон. Тоҷикон дар оинаи таърих - Душанбе, соли 2006.
2. Эмомалӣ Раҳмон. Истиқлолияти Тоҷикистон ва эҳёи миллат, иборат аз 10 ҷилд. - Душанбе (солҳои 2000-2011).
3. Набиева Р.А., Зикриёв Ф.Б., Зикриёева М.Ф. Таърихи халқи тоҷик дар асри XX ва ибтидои асри XXI - Душанбе. С. 2009
4. Намоз Ҳ, Д Довудӣ, Сайфулло Муллоҷонов, (Маъруф Исоматов) Таърихи халқи тоҷик «Эр-граф». Душанбе. С. 2015
5. Лукмонов Т., Курбонов Б. Таърихи халқи тоҷик. «Матбуот». Душанбе. С.2015
6. Яъкубов Ю. Тоҷикон- Душанбе. С.1996.

REETRENSES

1. Emomali Rahman. Tajiks in the mirror of history - Dushanbe, 2006.
2. Emomali Rahman. The independence of Tajikistan and the revival of the nation, consisting of 10 volumes. - Dushanbe (2000-2011).
3. Nabieva R.A., Zikriyov F.B., Zikriyeva M.F. History of the Tajik people in the 20th century and the beginning of the 21st century - Dushanbe. S. 2009
4. Namoz Dotamov, Davlathocha Davodi, Saifullo Mullochonov, (Maarouf Isomatov) History of the Tajik people "Ergraf". Dushanbe. S. 2015
5. Lukmonov T., Kurbonov B. History of the Tajik people. "Press". Dushanbe. S. 2015
6. Yakubov Yu. Tajikon - Dushanbe. S. 1996.

ВЫВОДЫ

Б. Баротов

ЗНАЧЕНИЕ СУДЬБОНОСТНОЙ 16-Й СЕССИИ В УКРЕПЛЕНИИ И УСТОЧИВИЙ ПРАВИТЕЛЬСТВА ТАДЖИКИ

Цель исследования. 16-я сессия Верховного Совета Республики Таджи-

кистан стала новым политическим пространством и открыла новую страницу в истории таджикского народа. Прошедшая 16 ноября 1992 года во дворце Ар-боби в древнем городе Худжанде 16-я сессия Верховного Совета Республики Таджикистан (двенадцатого созыва) стала лучшим и важнейшим мероприятием для развития независимости страны. Эта сессия и ее правовые документы сыграли решающую роль в защите национальной государственности и развитии демократических институтов в Таджикистане.

Материал и методы исследования.

В исследовании использован комплексный аналитический подход, а также обзор литературы и предыдущих исследований в этой области. Основатель мира и национального единства – Лидер нации, Президент Республики Таджикистан, Достопочтенный Эмомали Рахмон. еще в 1992 году определил роль и позицию сессии как события, определившего судьбу нации, поскольку она произвела революцию в стране. Именно на этом судьбоносном заседании представители страны избрали Достопочтенного Эмомали Рахмона Председателем Верховного Совета Республики Таджикистан, одновременно наделив его полномочиями главы государства. Главе государства было поручено обеспечить права и свободы граждан, Конституцию и законы Республики Таджикистан. Мудрая политика великого лидера нации создала чувство общности и заставила людей поверить в светлое будущее.

Результаты исследования и их обсуждение. 16-я сессия Верховного Совета Республики Таджикистан стала

новым политическим пространством и открыла новую страницу в истории таджикского народа. Состоявшаяся 16 ноября 1992 года во дворце Арбоби в древнем городе Худжанде 16-я сессия Верховного Совета Республики Таджикистан (двенадцатого созыва) стала лучшим и важнейшим мероприятием для развития независимости страны. Эта сессия и ее правовые документы сыграли решающую роль в защите национальной государственности и развитии демократических институтов в Таджикистане.

Заключение. Новая государственная система, разработанная Президентом страны в результате конституционных реформ и законодательной системы, создала среду и реальную основу для свободы человека и общества. Наряду со свободой мысли, совести и воли для гражданина была создана свобода

экономической деятельности. Свобода человека и продвижение его прав, а также создание и совершенствование соответствующих общеполитических, социальных и культурных институтов таджикского общества способствовали достижению национальной независимости, которая была мечтой всей жизни этого великого народа. Свобода человека, независимость нации и национальная государственность, провозглашенные Президентом своей высшей целью в конце 1992 года, были поддержаны его повседневной работой и верным последованием благородных и честных детей Родина.

Ключевые слова: Республика Таджикистан, история, судьбоносная сессия, политическая ситуация, Верховный Совет, нация, власть, единство, мир и стабильность.

УДК 37.02;372.893

Ш.С. Рахимов

МУҚОИСАИ МЕТОДҲОИ ГУНОГУНИ ТАЪЛИМ ДАР ДАРСҲОИ ТАЪРИХ: САМАРАНОКИИ СУПОРИШҲОИ ЭҶОДӢ ДАР РУШДИ ТАФАККУРИ ТАҲЛИЛӢ

MTF “Донишқадаи тиббӣ-иҷтимоии Тоҷикистон”

Рахимов Шухрат Саймаҳмудович – и.в. ассистенти кафедраи фанҳои ҷомеашиносии MTF- “Донишқадаи тиббӣ-иҷтимоии Тоҷикистон”, суроға: Душанбе, к. Клара Сеткина-2. Телефон: (+992) 985 80 41 00. E-mail: rahimov84_84@mail.ru

Мақсади таҳқиқот. Таҳқиқоти мазкур аз таҳлили самаранокии истифодаи супоришҳои эҷодӣ дар раванди таълим аз ҷанби таърих ва таъсири онҳо ба рушди тафаккури таҳлилӣ дар донишҷӯён, муқоисаи онҳо бо дигар усулҳои таълимии ин фан иборат аст.